

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przeliczył B. M. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 91 907,75 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął : podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 793,46 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 64,99% - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1979 – 1988 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 16 lat , 11 miesięcy i 6 dni – 203 miesiące) , nieskładkowe (2 lata , 10 miesięcy , 20 dni – 34 miesiące) , okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok i 3 miesiące – 15 miesięcy) przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 80,76 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.34 – 34 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. M. emeryturę od 10 grudnia 2015 r. tj. od miesiąca w którym ukończyła wiek 60 lat i 9 miesięcy. W związku z przyznaniem emerytury , prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 10 grudnia 2015 r. W treści decyzji wskazano, że emerytura została ustalona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, a do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 35 216,91 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 301 111,92 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.254,70 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 320,49 zł [(35 216,91 zł + 301 111,92 zł : 254,70)].

/decyzja k.6 - 7 odwrót plik V akt ZUS/

W dniu 9 lutego 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie B. M. od ww. decyzji , w którym wniosła o ich zmianę poprzez podwyższenie wysokości kapitału początkowego oraz wysokości, przyznanej jej, emerytury. Skarżąca zarzuciła ,że w zaskarżonych decyzjach nie uwzględniono korzystniejszego dla niej okresu 10 lat kalendarzowych tj. od 21 kwietnia 1978 r. do 21 kwietnia 1988 r. B. M. zaznaczyła ,że zgodnie z umową o pracę z dnia 21 kwietnia 1978 r. rozpoczęła pracę w zakładach (...) w Ł. z zasadniczym wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2 500,00 zł , a do kwoty tej powinna zostać dodana premia regulaminowa wynikająca z układu zbiorowego pracy dla przemysłu lekkiego w wysokości 10 % oraz stały składnik w postaci ekwiwalentu węglowego w ówczesnej kwocie 55 zł. B. M. podniosła ,że z treści zaskarżonych decyzji nie wynika , aby uwzględniono jej okres 4,5 – letnich studiów , a ponadto ,że za okres urlopu wychowawczego organ rentowy nie powinien przyjmować wartości 0%. Skarżąca podniosła ,że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien doliczyć jej okres podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 lipca 1986 r. do 31 stycznia 1987 r. oraz od 1 czerwca 1987 r. do 14 czerwca 1994 r. B. M. zarzuciła ,że z treści zaskarżonych decyzji nie wynika ,że przy wyliczaniu należnej jej emerytury uwzględniono okres pobierania przez nią zasiłku dla bezrobotnych oraz zasiłku szkoleniowego .

/odwołanie k.2-3 oraz odwołanie k.2-3 akt o sygn. VIII U 549/16/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 15 marca 2016 r. pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. W treści odpowiedzi wskazano ,że decyzją z dnia 23 grudnia 2015 r. ustalono B. M. wysokość kapitału początkowego , a decyzją z dnia 28 grudnia 2015 r. przyznano jej od dnia 10 grudnia 2015 r. emeryturę z urzędu, w miejsce pobieranej od 2002 r. renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 25 lutego 2016 r. ustalono wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia z (...) za okres od 21 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. na podstawie angażu w kwocie 23 333,33 zł , przy czym nadal korzystniejszym był wskaźnik z

lat 1979 – 1988 wynoszący 64,99 %. Wnioskodawczyni, która była zatrudniona w (...) w okresie od 21 kwietnia 1978 r. do 30 czerwca 1986 r. przedłożyła Rp-7 za lata 1979 – 1986 i angaż od 21 kwietnia 1978 r., w którym określono wynagrodzenie zasadnicze 2 500,00 zł ze wskazaniem, że wnioskodawczyni przysługuje premia regulaminowa bez podania jej wskaźnika. Wobec powyższego za okres od 21 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. przyjęto wynagrodzenie na podstawie wynagrodzenia zasadniczego. Wnioskodawczyni korzystała z urlopu wychowawczego w okresie od 1 listopada 1982 r. do 31 stycznia 1984 r. Przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w latach 1982 i 1984 zastosowano proporcję poprzez przyjęcie odpowiednio 10 i 11 miesięcy podlegania ubezpieczeniu. Nie było natomiast podstaw do pominięcia 1983 r. przy ustalaniu wskaźnika z faktycznego okresu podlegania, gdyż nie zachodziły okoliczności wskazane w art. 174 ust. 3a i art. 17 ustawy o emeryturach i rentach. Do 1 stycznia 1999 r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu w latach 1973 – 1975, 1978 – 1982, 1983 – 1996, w tym za lata: 1973, 1975, 1978, 1982, 1984, 1986, 1987, 1990 – 1995 przyjęto proporcję z uwagi, że były to lata niepełne. Okres od 1 października 1975 r. do 20 kwietnia 1978 r. został przyjęty jako nieskładkowy (studia). W latach 1996 – 1998 nastąpiła przerwa w ubezpieczeniu wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i okresy te zostały uwzględnione przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego (w okresach od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r., od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. działalność była zawieszona). Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 22 czerwca 1994 r. do 14 sierpnia 1995 r. został uwzględniony wnioskodawczyni przy wyliczaniu wysokości kapitału początkowego.

/odpowiedź na odwołanie k.4-5, odpowiedź na odwołanie k.3-4 akt o sygn. VIII U 549/16/

Zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2016 r. sprawa o sygnaturze akt VIII U 549/16 została połączona ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 548/16 w celu łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia; ich prowadzenie zostało zarządzone pod sygnaturą VIII U 548/16.

/zarządzenie k.5 akt o sygn. VIII U 549/16/

Decyzją z dnia 25 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył B. M. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 91 907,75 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 793,46 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 64,99% - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1979 – 1988 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 16 lat, 11 miesięcy i 6 dni – 203 miesiące), nieskładkowe (2 lata, 10 miesięcy, 20 dni – 34 miesiące), okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok i 3 miesiące – 15 miesięcy) przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 80,76%; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn). Niniejszą decyzją do podstawy wymiaru przyjęto dochód za 1978 r. w wysokości 22 333,33 zł, ale wynagrodzenie to pozostało bez wpływu na wartość kapitału początkowego, gdyż najkorzystniejszym wskaźnikiem podstawy wymiaru kapitału początkowego pozostał wskaźnik o wartości 64,99% ustalony decyzją z 23 grudnia 2015 r.

/decyzja k.47 – 48 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. M. ponownego ustalenia wysokości emerytury. Organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 25 lutego 2016 r. o przeliczeniu kapitału początkowego do podstawy wymiaru przyjęto dochód za 1978 r. w wysokości 22 333,33, a wobec faktu, że wynagrodzenie to pozostało bez wpływu na wysokość kapitału początkowego, nie było podstaw do przeliczenia emerytury.

/decyzja k.9 plik V akt ZUS/

W dniu 7 kwietnia 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie B. M. od ww. decyzji, w którym wniosła o ich zmianę poprzez podwyższenie wysokości kapitału początkowego oraz wysokości przyznanej jej emerytury. Skarżąca

zarzuciła, że w zaskarżonych decyzjach nie uwzględniono korzystniejszego dla niej okresu 10 lat kalendarzowych tj. od 21 kwietnia 1978 r. do 21 kwietnia 1988 r. B. M. zaznaczyła, że zgodnie z umową o pracę z dnia 21 kwietnia 1978 r. rozpoczęła pracę w zakładach (...) w Ł. z zasadniczym wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2 500,00 zł, a do kwoty tej powinna zostać dodana premia regulaminowa wynikająca z układu zbiorowego pracy dla przemysłu lekkiego w wysokości 10 % oraz stały składnik w postaci ekwiwalentu węglowego w ówczesnej kwocie 55 zł. B. M. podniosła, że z treści zaskarżonych decyzji nie wynika, aby uwzględniono jej okres 4,5 – letnich studiów, a ponadto, że za okres urlopu wychowawczego organ rentowy nie powinien przyjmować wartości 0%. Skarżąca podniosła, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien doliczyć jej okres podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 lipca 1986 r. do 31 stycznia 1987 r. oraz od 1 czerwca 1987 r. do 14 czerwca 1994 r. B. M. zarzuciła, że z treści zaskarżonych decyzji nie wynika, że przy wyliczaniu należnej jej emerytury uwzględniono okres pobierania przez nią zasiłku dla bezrobotnych oraz zasiłku szkoleniowego.

/odwołanie k.2-3 akt o sygnaturze VIII U 549/16/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 2 maja 2016 r. pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. W treści odpowiedzi wskazano, że decyzją z dnia 23 grudnia 2015 r. ustalono B. M. wysokość kapitału początkowego, a decyzją z dnia 28 grudnia 2015 r. przyznano jej od dnia 10 grudnia 2015 r. emeryturę z urzędu, w miejsce pobieranej od 2002 r. - renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 25 lutego 2016 r. ustalono wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia z (...) za okres od 21 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1978 r., na podstawie angażu w kwocie 23 333,33 zł, przy czym nadal korzystniejszym był wskaźnik z lat 1979 – 1988 wynoszący 64,99 %. Wnioskodawczyni, która była zatrudniona w (...) w okresie od 21 kwietnia 1978 r. do 30 czerwca 1986 r. przedłożyła Rp-7 za lata 1979 – 1986 i angaż od 21 kwietnia 1978 r., w którym określono wynagrodzenie zasadnicze 2 500,00 zł., ze wskazaniem, że wnioskodawczyni przysługuje premia regulaminowa bez podania jej wskaźnika. Wobec powyższego, za okres od 21 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1978 r., przyjęto wynagrodzenie na podstawie wynagrodzenia zasadniczego. Wnioskodawczyni korzystała z urlopu wychowawczego w okresie od 1 listopada 1982 r. do 31 stycznia 1984 r. Przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w latach 1982 i 1984 zastosowano proporcję poprzez przyjęcie odpowiednio 10 i 11 miesięcy podlegania ubezpieczeniu. Nie było, natomiast, podstaw do pominięcia 1983 r., przy ustalaniu wskaźnika z faktycznego okresu podlegania, gdyż nie zachodziły okoliczności wskazane w art. 174 ust. 3a i art. 17 ustawy o emeryturach i rentach. Do 1 stycznia 1999 r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu w latach 1973 – 1975, 1978 – 1982, 1983 – 1996, w tym za lata: 1973, 1975, 1978, 1982, 1984, 1986, 1987, 1990 – 1995 przyjęto proporcję z uwagi, że były to lata niepełne. W latach 1996 – 1998 nastąpiła przerwa w ubezpieczeniu wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i okresy te zostały uwzględnione przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego (w okresach od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r., od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. działalność była zawieszona). Okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 22 czerwca 1994 r. do 14 sierpnia 1995 r. został uwzględniony wnioskodawczyni przy wyliczaniu wysokości kapitału początkowego.

/odpowiedź ZUS na odwołanie k.4-5 akt o sygnaturze VIII U 945/16/

Zarządzeniem z dnia 13 maja 2016 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 945/16 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 548/16 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 548/16.

/zarządzenie k.7 akt o sygn. VIII U 945/16/

Pismem procesowym z dnia 29 maja 2017 r. B. M. wniosła o przeliczenie wysokości kapitału początkowego oraz emerytury z uwzględnieniem:

- całego okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 lipca 1986 r. do 31 stycznia 1987 r. oraz od 1 czerwca 1987 r. do 14 czerwca 1994 r. jako okresu składkowego w tym okresie od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r. oraz od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r.

- 1 miesiąca praktyk robotniczych od 11 sierpnia 1975 r. do 9 września 1975 r. jako okresu składkowego.
- okresów kursów : konstruktora odzieży i edytora tekstu na podstawie skierowania z Powiatowego Urzędu Pracy jako okresu składkowego.
- obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego jako średniej arytmetycznej 9 wartości z 10 lat tj. bez lat w których wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom (w 1983 r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym).
- doliczenie do wynagrodzenia za 1986 r. ekwiwalentu za niewykorzystany w 1986 r. urlop wypoczynkowy w kwocie 12 963,00 zł oraz zasiłku opiekuńczego w związku z chorobą dziecka za 23 dni.
- przeliczenia zarobków za 1978 r. (warunki wynagradzania wnioskodawczyni w okresie od 21 kwietnia 1978 r. do 31 marca 1979 r. były niezmiennie i składały się z płacy zasadniczej w wysokości 2 500,00 zł , premii regulaminowej w wysokości 10 % od płacy zasadniczej za II i III kwartał 1978 r. , premii w wysokości 1 500,00 zł za IV kwartał , wypłaconej w 1979 r. , premii bilansowej za 1978 r. w wysokości 160 zł wypłaconej w 1979 r. , comiesięcznego dodatku opałowego (ekwiwalentu węglowego) w wysokości 55 zł.)
- pozostałego okresu bezrobocia jako okresu nieskładkowego.

/pismo procesowe k.146 – 149/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. urodziła się (...) Ma wyższe wykształcenie. Z zawodu jest inżynierem włókiennikiem. Powszechny wiek emerytalny osiągnęła w dniu 10 grudnia 2015 r.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 10 grudnia 2002 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. M., od 5 grudnia 2002 r. , rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/decyzja k.7 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. M. emeryturę od 10 grudnia 2015 r. tj. od miesiąca w którym ukończyła wiek 60 lat i 9 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 320,49 zł. W związku z przyznaniem emerytury , prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustало z dniem 10 grudnia 2015 r.

Powyzsza decyzja została poprzedzona decyzją z dnia 23 grudnia 2015 roku , mocą której organ rentowy przeliczył B. M. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 91 907,75 zł.

/decyzja k.6 - 7 odwrót plik V akt ZUS , decyzja k.34 – 34 odwrót plik I akt ZUS/

Do wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni , organ rentowy przyjął następujące, osiągnięte przez nią dochody:

- za rok 1973 – (6 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 6 100,00 zł , wskaźnik 36,34%.
- za rok 1974 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 18 900,00 zł , wskaźnik 49,45 %.
- za rok 1975 – (8 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 18 691,00 zł , wskaźnik 59,71%.
- za rok 1978 – (9 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 13 266,67 zł , wskaźnik 30,16 %.
- za rok 1979 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 43 047,00 zł , wskaźnik 67,34%.

- za rok 1980 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 58 801,00 zł , wskaźnik 81,13%.
- za rok 1981 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 75 660,00 zł , wskaźnik 82,00%.
- za rok 1982 – (10 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 81 617,00 zł , wskaźnik 70,17%.
- za rok 1984 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 145 137,00 zł , wskaźnik 78,36%.
- za rok 1985 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 189 741,00 zł , wskaźnik 79,04%.
- za rok 1986 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 182 910,00 zł , wskaźnik 69,01%.
- za rok 1987 – (7 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 147 000,0 zł , wskaźnik 71,96%.
- za rok 1988 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 324 000,00 zł , wskaźnik 50,86%.
- za rok 1989 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 861 300,00 zł , wskaźnik 34,71%.
- za rok 1990 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 3 986 724,00 zł , wskaźnik 35,20%.
- za rok 1991 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 10 320 813,00 zł , wskaźnik 53,01%.
- za rok 1992 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 15 936 000,00 zł , wskaźnik 49,36%.
- za rok 1993 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 22 055 200,00 zł , wskaźnik 50,19%.
- za rok 1994 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 26 324 100,00 zł , wskaźnik 41,17%.
- za rok 1995 – (8 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 1 720,20 , wskaźnik 30,28 %.

Przy przyjęciu wariantu 10 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 64,99 %.

Przy przyjęciu wariantu 20 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 55,97%.

/wyliczenia k.32 plik I akt ZUS/

W załączniku do zaskarżonej decyzji z dnia 23 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 64,99% i jest średnią arytmetyczną wskaźników z 10 lat kalendarzowych (1979 – 1988) wskazanych w 5 rubryce tabeli.

Stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w roku kalendarzowym (w %) wyniósł (rubryka 5 tabeli) :

- 1979 – 67,34% (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 43 047,00 zł (rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 63 924,00 zł (rubryka 4).
- 1980 – 81,13 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 58 801,00 zł (rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 72 480,00 zł (rubryka 4).
- 1981 – 82,00 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 75 660,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 92 268,00 zł(rubryka 4).

- 1982 – 70,17 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 81 617,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 139 572,00 zł(rubryka 4).

- 1983 – 0 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 0 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 173 700,00 zł(rubryka 4).

- 1984 – 78,36 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 145 137,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 202 056,00 zł(rubryka 4).

- 1985 – 79,04 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 189 741,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 240 060,00 zł(rubryka 4).

- 1986 – 69,01 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 182 910,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 289 140,00 zł(rubryka 4).

- 1987 – 71,96 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 147 000,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 350 208,00 zł(rubryka 4).

- 1988 – 50,86 % (dochód (rubryka 3) stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 324 000,00 zł : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 637 080,00 zł(rubryka 4).

Suma : 649,87 :10 = 64,99%.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył , że, dla obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot , o których mowa w art. 15 ust.3 ustawy w latach: 1973 , 1975 , 1978 , 1982 , 1984 , 1986 , 1987 , 1990 – 1993 , 1995, w których wnioskodawczyni pozostawała w ubezpieczeniu społecznym, na podstawie przepisów prawa polskiego, przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.35 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 25 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył B. M. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 91 907,75 zł. Niniejszą decyzją do podstawy wymiaru przyjęto dochód za 1978 r. w wysokości 22 333,33 zł. Najkorzystniejszym wskaźnikiem podstawy wymiaru kapitału początkowego pozostał wskaźnik o wartości 64,99 % ustalony decyzją z 23 grudnia 2015 r.

/decyzja k.47 – 48 plik I akt ZUS/

Do wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni organ rentowy przyjął następujące, osiągnięte przez nią dochody:

- za rok 1973 – (6 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 6 100,00 zł , wskaźnik 36,34%.

- za rok 1974 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 18 900,00 zł , wskaźnik 49,45 %.

- za rok 1975 – (8 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 18 691,00 zł , wskaźnik 59,71%.

- za rok 1978 – (9 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 22 333,33 zł , wskaźnik 50,78 %.
- za rok 1979 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 43 047,00 zł , wskaźnik 67,34%.
- za rok 1980 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 58 801,00 zł , wskaźnik 81,13%.
- za rok 1981 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 75 660,00 zł , wskaźnik 82,00%.
- za rok 1982 – (10 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 81 617,00 zł , wskaźnik 70,17%.
- za rok 1984 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 145 137,00 zł , wskaźnik 78,36%.
- za rok 1985 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 189 741,00 zł , wskaźnik 79,04%.
- za rok 1986 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 182 910,00 zł , wskaźnik 69,01%.
- za rok 1987 – (7 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 147 000,00 zł , wskaźnik 71,96%.
- za rok 1988 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 324 000,00 zł , wskaźnik 50,86%.
- za rok 1989 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 861 300,00 zł , wskaźnik 34,71%.
- za rok 1990 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 3 986 724,00 zł , wskaźnik 35,20%.
- za rok 1991 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 10 320 813,00 zł , wskaźnik 53,01%.
- za rok 1992 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 15 936 000,00 zł , wskaźnik 49,36%.
- za rok 1993 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 22 055 200,00 zł , wskaźnik 50,19%.
- za rok 1994 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 26 324 100,00 zł , wskaźnik 41,17%.
- za rok 1995 – (8 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 1 720,20 , wskaźnik 30,28 %.

Przy przyjęciu wariantu 10 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 64,99 %.

Przy przyjęciu wariantu 20 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 57,00%.

/wyliczenia k.45 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. M. ponownego ustalenia wysokości emerytury. Organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 25 lutego 2016 r. o przeliczeniu kapitału początkowego do podstawy wymiaru przyjęto dochód za 1978 r. w wysokości 22 333,33, a wobec faktu, że wynagrodzenie to pozostało bez wpływu na wysokość kapitału początkowego, nie było podstaw do przeliczenia emerytury.

/decyzja k.9 plik V akt ZUS/

W okresie od 21 kwietnia 1978 r. do 30 czerwca 1986 r. B. M. była zatrudniona w Zakładach (...) (...). W okresie od 1 listopada 1982 r. do 31 stycznia 1984 r. wnioskodawczyni korzystała z urlopu wychowawczego.

/okoliczności bezsporne/

Zgodnie z treścią **umowy o pracę z dnia 21 kwietnia 1978** r. B. M. powierzono obowiązki referenta ekonomicznego z wynagrodzeniem w wysokości **2 500,00** zł. (kat.8) plus premia regulaminowa (umowa o pracę zawarta na czas określony do dnia 31 marca 1979 r.)

/umowa o pracę k.21/

Z treści zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego przez zakłady (...) wynika ,że wynagrodzenie wnioskodawczyni w 1983 r. wyniosło 0,00 zł.

/zaświadczenie Rp-7 k.6 plik III akt ZUS/

Karta zarobków jakie uzyskiwała wnioskodawczyni w 1979 r. w zakładach (...) określa miesięczne wynagrodzenie oraz kwoty premii uzyskiwane przez nią w tym roku kalendarzowym. Po pozycją „premia bilansowa” wskazano ,że za 1978 r. wnioskodawczyni uzyskała kwotę 160,00 zł. W 1979 r. łączne wynagrodzenie B. M. wyniosło 43 047,00 zł.

/karta zarobków k.46 , zaświadczenie Rp-7 k.6 plik III akt ZUS/

Karta zarobków jakie uzyskiwała wnioskodawczyni w 1986 r. w zakładach (...) określa miesięczne wynagrodzenie oraz kwoty premii uzyskiwane przez nią w tym roku kalendarzowym. Z treści karty wynika ,że wnioskodawczyni uzyskała wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 88 754,00 zł plus „ ekwiwalent za 18 dni” w wysokości 12 963,00 zł.

/karta zarobków k.45/

Z treści zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego przez zakłady (...) wynika ,że wynagrodzenie jakie otrzymała wnioskodawczyni w 1986 r. wyniosło 101 910,00 zł (w tym stałe składniki wynagrodzenia w wysokości 88 754,00 zł plus świadczenia z ubezpieczenia społecznego wypłacone zamiast wynagrodzenia w wysokości 13 156,00 zł).

/zaświadczenie Rp-7 k.6 plik III akt ZUS/

Składnikami wynagrodzenia, jakie otrzymywali pracownicy, zatrudnieni w zakładach (...) były: płaca zasadnicza, dodatek stażowy, premia, ekwiwalent za węgiel. **Premia była zróżnicowana** w zależności od stanowiska pracowniczego , uzależniona była od efektów ekonomicznych , co wynikało z regulaminu wynagradzania i premiowania , mogła być obniżana, w przypadkach przewidzianych w regulaminach. Świadek C. C. nie pamięta wysokości wynagrodzeń wnioskodawczyni ; nie pamięta także swoich wynagrodzeń, z uwagi na upływ czasu.

/zeznania świadka C. C. k.123 – 124/

Płaca zasadnicza wnioskodawczyni w 1978 r. wynosiła 2500 zł plus premia regulaminowa, uzależniona od efektów pracy. B. M. otrzymywała miesięczny ryczałt węglowy w wysokości 55 zł. W 1979 r. wnioskodawczyni wypłacono premię za IV kwartał 1978 r. w wysokości 1 500 zł oraz premię bilansową w wysokości 160 zł. W 1986 r. wnioskodawczyni przez 23 dni pobierała zasiłek opiekuńczy (w związku z chorobą dziecka) , a jego wysokość wynosiła 100 % wynagrodzenia. Zasiłek opiekuńczy nie został uwzględniony w karcie wynagrodzeń wnioskodawczyni.

/zeznania wnioskodawczyni min.00:08:09 – 00:09:18 protokołu rozprawy z dnia 17 maja 2017 r. płyta CD k.143 w związku z zeznaniami min. 00:04:39 – 00:23:34 protokołu rozprawy z 3 kwietnia 2017 płyta CD k.135 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami k.123 – 124/

W **dniu 1 lipca 1986 r.** B. M. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo – Usługowe. Działalność ta została wykreślona z ewidencji w dniu 14 czerwca 1994 r.

/zaświadczenie k.41/

Z treści oświadczenia wnioskodawczyni z dnia 10 stycznia 1991 r. wynika ,że w związku z prowadzoną działalnością , w okresie od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r. korzysta ona z urlopu wypoczynkowego. Z treści zaświadczenia ZUS 15 a wynika , że ostatnią, opłaconą przez wnioskodawczynię , składką w 1990 r. była składka za listopad 1990 r.

/oświadczenie k.96 , druk ZUS 15 a k.98/

Z treści oświadczenia wnioskodawczyni z dnia 11 stycznia 1993 r. wynika ,że w okresie od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. zawiesiła ona prowadzoną działalność (z treści zawartego w oświadczeniu pouczenia wynikało ponadto ,że w ww. okresie nie przysługiwały jej świadczenia z ubezpieczenia społecznego). Z treści zaświadczenia ZUS 15 a wynika ,że ostatnią opłaconą przez wnioskodawczynię składką w 1992 r. była składka za listopad 1992 r. , a pierwszą opłaconą przez wnioskodawczynię składką w 1993 r. była składka za luty 1993 r.

/oświadczenie k.97, druk ZUS 15 a k.99/

Przed rozpoczęciem studiów na Wydziale Włókienniczym Politechniki (...) , w okresie od 11 sierpnia 1975 r. do 9 września 1975 r. , wnioskodawczyni odbyła obowiązkowe miesięczne praktyki robotnicze w Zakładach (...) w Ł..

/zaświadczenie k. 39 , indeks k.48/

B. M. była studentką Wydziału Włókienniczego Politechniki (...) od 1 października 1975 r. do 12 lipca 2004 r. i ukończyła 4,5 letnie studia wyższe zawodowe, w trybie zaocznym, uzyskując tytuł inżyniera włókiennika.

/zaświadczenie k. 93/94 plik II akt ZUS/

Okres studiów od 1 października 1975 r. do 20 kwietnia 1978 r. został zaliczony wnioskodawczyni jako okres nieskładkowy.

/karta przebiegu zatrudnienia k.97/98 plik II akt ZUS/

W okresie od 21 czerwca 1994 r. do 10 marca 1999 r. B. M. była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy nr 2 w Ł. jako osoba bezrobotna i pobierała zasiłek dla bezrobotnych od 22 czerwca 1994 r. do 14 sierpnia 1995 r.

/zaświadczenie k.8 plik III akt ZUS/

B. M. była uczestnikiem następujących szkoleń organizowanych przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł.:

- od 7 czerwca 1995 r. do 30 czerwca 1995 r. - „ Konstrukcja odzieży – moduł dziewczęcy”.
- od 11 września 1995 r. do 6 października 1995 r. - „ Konstrukcja odzieży – moduł damski”.
- od 9 października 1995 r. do 30 października 1995 r. - „ Konstrukcja odzieży – moduł męski”.
- od 6 listopada 1995 r. do 4 grudnia 1995 r. - „ Konstrukcja odzieży – moduł chłopięcy.

/zaświadczenie k.42/

Okres od 22 czerwca 1994 r. do 14 sierpnia 1995 r. został zaliczony wnioskodawczyni jako okres składkowy.

/karta przebiegu zatrudnienia k.97/98 plik II akt ZUS/

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru - ustalony z 10 lat kalendarzowych 1978 – 1987 wyniósł 64,98%.

/wyliczenia– pismo procesowe ZUS k.139/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, w tym w aktach organu rentowego dotyczących wnioskodawczyni. Dokumenty te nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a zatem stanowią w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Sąd Okręgowy nie znalazł przy tym żadnych powodów, ażeby tym dokumentom odmówić z urzędu waloru wiarygodności.

W odniesieniu do podnoszonej przez wnioskodawczynię kwestii wynagrodzenia osiąganego w zakładach (...) w 1978 r. oraz 1986 r. wskazać należy, że na podstawie złożonych przez świadka C. C. oraz wnioskodawczynię zeznań, a także na podstawie kart wynagrodzeń oraz dokumentu zatytułowanego „Z. Wynagradzania (...) Zatrudnionych w Przedsiębiorstwach (...) w Zjednoczeniu (...)”, nie sposób podważyć danych zawartych w zaświadczeniu Rp-7, wystawionym przez ww. zakład pracy. Podkreślić także należy, że, ze złożonych w niniejszej sprawie zeznań wynika, że premia, jaką otrzymywali pracownicy nie miała charakteru stałego i zależała od efektów pracy.

W odniesieniu do okresu prowadzenia przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej wskazać należy, że nie wykazała ona, że w okresach: od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r. oraz od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r., opłacała z tego tytułu należne składki na ubezpieczenia społeczne.

W kwestii, zaś, okresu pobierania przez wnioskodawczynię nauki w szkole wyższej, odbywanych w tym czasie praktyk oraz okresu figurowania w rejestrze osób bezrobotnych wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił zakwestionować, dokonanych przez organ rentowy, ustaleń w powyższym zakresie. Podkreślić nadto należy, że na okoliczność świadczenia praktyk w Zakładach (...) w Ł. wnioskodawczyni przedstawiła zaświadczenie oraz indeks, ale na ich podstawie nie sposób ustalić szczegółów stosunku prawnego.

Podnieść należy, że w trakcie niniejszego postępowania organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 10 lat kalendarzowych 1978 – 1987 i wskaźnik ten wyniósł 64,98%, więc, okazał się niższy od przyjmowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zaskarżanych decyzjach.

/pismo procesowe ZUS z dnia 16.05.2017r. k. 139/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Wskazać należy, iż istota sporu, w niniejszym postępowaniu, sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wnioskodawczyni wysokość kapitału początkowego, a co za tym idzie czy prawidłowo ustalono również wysokość należnej jej emerytury.

W myśl **art. 173 ust 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z ust 2 kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Zgodnie z ust 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z **art. 174 ust 1** cytowanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: **1)** okresy składkowe, o których mowa w art. 6, **2)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, **3)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust. 3 art. 174, ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z **art.174 ust.2 a** przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok).

Zgodnie z **art. 15** ww. ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego

z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl „z kolei zaś **art.16** cyt. Ustawy, przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z **art.174 ust.3 a** przepis **art. 17 ust. 1 cyt. Ustawy** , stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed dniem 31 grudnia 1968 r. z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 7 pkt 9.

W myśl **art.17 ust.1.** cyt. Ustawy , jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru świadczenia, w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu, z uwzględnieniem ust. 2 i 3. Przepis art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Stosownie **zaś do art.174 ust. 3 b** ustawy, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z treścią **art.24 ust.1a punkt 10** ww. ustawy wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 stycznia 1955 roku do 31 marca 1955 roku wynosi 60 lat i 9 miesięcy.

Podstawę obliczenia emerytury o której mowa **w art.24** (zgodnie z treścią art.25 ww. ustawy), stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Emerytura (zgodnie z treścią art.26 ww. ustawy) stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego z uwzględnieniem ust.5 i art.183 (który nie ma zastosowania w przypadku ubezpieczonej). Wiek ubezpieczonego wyraża się w ukończonych latach i miesiącach, a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (art.26 ust.1-3 ww. ustawy).

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości ,że ustalenie wyższej wartości kapitału początkowego niewątpliwie przekładałoby się na wzrost należnej wnioskodawczyni emerytury. Niemniej jednak , przeprowadzone postępowanie nie wykazało , aby organ rentowy zaniżył wartość wskaźników służących do obliczenia kapitału początkowego i tym samym prawidłowo ustalił wartość należnej B. M. emerytury. Organ rentowy stosownie do treści art.174 ust 3 b ww. ustawy (w przypadku ,gdy osoba pozostawała w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący danego roku) , do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot , o których mowa w art.15 ust.3 w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia , przyjął sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania przez wnioskodawczynię w ubezpieczeniu (wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu w latach 1973 – 1975 , 1978 – 1982 , 1983 – 1996 , w tym za lata: 1973 , 1975 , 1978 , 1982 , 1984 , 1986 , 1987 , 1990 – 1995 przyjęto proporcję z uwagi ,że były to lata niepełne , a okres studiów został przyjęty jako okres nieskładkowy). Zgodnie zatem z powyższymi zasadami , organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru , przy czym najkorzystniejszym okazał się wskaźnik wyliczony z lat 1979 – 1988 r. Wbrew jednak twierdzeniom wnioskodawczyni , organ rentowy nie mógł pominąć 1983 r. i to pomimo faktu ,iż na zaświadczeniu Rp – 7 z zakładów (...) – kord”, jako kwota wynagrodzenia osiągnięta przez wnioskodawczynię w tym roku widniała wartość 0,00 zł. Z całą bowiem pewnością , w przypadku wnioskodawczyni , możliwym jest

ustalenie podstawy wymiaru w myśl art.15 , a dyspozycje zawarte w jego treści nie pozwalają na obliczenie wskaźnika z mniejszej ilości lat tj. z pominięciem tych lat w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, w których wnioskodawczyni nie uzyskiwała wynagrodzenia.

W odniesieniu do kwestii wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawczynię w 1978 r. oraz 1986 r. w zakładach (...), podkreślić należy ,iż do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie , a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Dodać należy, iż stosunek pracy ma zawsze charakter indywidualny, a określone warunki zatrudnienia mają charakter niepowtarzalny, ponieważ zostały wyznaczone pomiędzy pracodawcą , a jego konkretnym pracownikiem. Zatem jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość , iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru, a następnie kwoty świadczenia emerytalnego. B. M. w niniejszym postępowaniu nie wykazała ,że osiągała wynagrodzenie wyższe **niż wykazane w zaświadczeniu Rp – 7** , które to zaświadczenie stanowiło podstawę wyliczeń dokonanych przez organ rentowy. Brak , jakiegokolwiek dowodu , że wnioskodawczyni faktycznie otrzymywała premię w wysokości 10 % i premia ta nie była obniżona . Zasady – teoretycznie określone w Ramowym Regulaminie Premiowania pracowników umysłowych , zatrudnianych w przedsiębiorstwach przemysłu bawełnianego, i także w Branżowych Z. wynagradzania, - stanowią – właśnie - ramowe , ogólne zasady premiowania – a nie wskazują – faktycznej wysokości premii , którą – otrzymywała wnioskodawczyni.

W odniesieniu do prowadzenia przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej wskazać należy ,że przeprowadzone w tym zakresie postępowanie wykazało ,że w okresie od 1 grudnia 1990 r. do 31 stycznia 1991 r. oraz okresie od 1 grudnia 1992 r. do 31 stycznia 1993 r. wnioskodawczyni korzystała z urlopu wypoczynkowego oraz zawieszała prowadzoną działalność. Co również istotne, treść złożonych przez wnioskodawczynię w tych okresach oświadczeń wskazuje ,że jej celem było właśnie uniknięcie opłacania składek za ww. okresy. Stosownie zatem do treści **art.6 ust.1** ustawy , organ rentowy prawidłowo uznał ,że wnioskodawczyni z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej podlegała ubezpieczeniom społecznym za wyjątkiem ww. okresów , za które to okresy nie odprowadzono należnych składek.

W odniesieniu do okresu kiedy B. M. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna , wskazać należy ,że jedynie okres od 22 czerwca 1994 r. do 14 sierpnia 1995 r. tj. okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych mógł zostać uwzględniony jej jako okres składkowy. Stosownie bowiem do treści art. 6 ust.1 pkt 2 ww. ustawy za okres składkowy uważa się m.in. okres opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Ponadto zgodnie z art.30 nieobowiązującej już ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. , nr 1 , poz.1 z późn. zm.) , tylko okresy pobierania zasiłku oraz stypendiów były wliczane do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień pracowniczych. Skoro zatem wnioskodawczyni otrzymywała zasiłek w ww. okresie , to jedynie ten okres mógł zostać uwzględniony jej przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

W odniesieniu zaś do pozostałego okresu tj. od 15 sierpnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. wskazać należy ,że w okresie tym wnioskodawczyni nie posiadała prawa do zasiłku ,a zatem nie podlegała ubezpieczeniu i okres ten nie mógł zostać zaliczony jej jako okres nieskładkowy.

W odniesieniu do kwestii zaliczenia jako okresu składkowego odbywania przez wnioskodawczynię praktyk zawodowych , wskazać należy , że wnioskodawczyni nie przedstawiła umowy , z której wynikałby rodzaj zawartego stosunku prawnego. Ze złożonego zaświadczenia i wpisu w indeksie, wynika, że takie praktyki B. M. odbyła , jednak nie było możliwym ustalenie ,iż wykonywała je w ramach umowy o pracę. Tylko bowiem wykazanie przez wnioskodawczynię , że w okresie tym – faktycznie - świadczyła pracę w ramach umowy o pracę (tj. m.in. w ramach podporządkowania czy też w przewidzianych normach czasu pracy), mogłoby skutkować zaliczeniem tego okresu jako okresu składkowego.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

S.B.